

COM APRENEN ELS ESTUDIANTS

Dins del Màster de novells van dedicar un taller a com aprenen els estudiants, per la meva formació (no pedagògica) era un plantejament que no havia realitzat. No havia pensat que aquells que per a mi havien sigut "professors extraordinaris" ho eren entre altres raons per què s'adequaven al meu estil d'aprenentatge i ara potser repetia models que no s'apropen a tothom....

Així ara em plantejo la importància de quan plantejem qualsevol reflexió sobre aprenentatge eficaç o autèntic ha de començar amb una consideració de com aprenen els estudiants.

El professor llavors cal que tinguem en compte:

- els recursos que se centren en la recerca tècnica en l'aprenentatge
- els recursos que proporcionen estratègies pràctiques a l'aula.

Vaig voler aprofundir en el tema i vaig trobar recerques des de diferents perspectives (estudis de neurociència cognitiva, de psicologia social i desenvolupament, de la recerca educativa, de l'antropologia, de la demografia i del comportament/aprenentatge organitzacional).... De tots d'aquest es poden identificar una sèrie de principis clau que conformen l'aprenentatge , poden ajudar millorar la recuperació i ús de la informació, així com la millora l'estratègia per aconseguir una bona motivació.

La recuperació i ús de la informació és un dels elements claus en la societat de la informació per poder donar la base a aquest aprenentatge i la motivació per crear la circumstància on es pugui dur a terme.

A la recerca sobre l'aprenentatge, es destil·len alguns principis, cadascun dels quals cristal·litza en un aspecte clau de l'aprenentatge de l'estudiant. El taller em va ajudar a:

- veure per què certs enfocaments d'ensenyament recolzen o no l'aprenentatge dels estudiants,
- generar o perfeccionar els enfocaments de l'ensenyament i estratègies que siguin més efectives per fomentar l'aprenentatge de l'estudiant en contextos específics, i
- transferir i aplicar aquests principis als nous cursos (pla innovació)

L'aprenentatge definit com un procés que condueix al canvi i que es produeix com a resultat de l'experiència, augmenta el potencial de millorar el rendiment i l'aprenentatge futur (Clark Mayer de 2002 entre uns altres). Hi ha tres components crítics en aquesta definició:

1. L'aprenentatge és un procés, no un producte. No obstant això, atès que aquest procés té lloc en la ment, només podem inferir que ha suggerit a partir dels productes o actuacions dels estudiants.

2. L'aprenentatge comporta canvi en el coneixement, creences, conductes i actituds. Aquest canvi es desplega al llarg del temps. No és efímer sinó que té un impacte durador sobre com els estudiants pensen i actuen.

3. L'aprenentatge no és alguna cosa donat als estudiants, sinó alguna cosa que els estudiants creen per si mateixos. És el resultat directe de com els estudiants interpreten i responen a les seves experiències, conscients i inconscients, passades i presents.

ELS PRINCIPIS DE L'APRENTATGE

Aquests principis de l'aprenentatge provenen d'una perspectiva interdisciplinària i holística. En altres paraules, parteixen del reconeixement que

-l'aprenentatge és un procés de desenvolupament que es creua amb altres processos de desenvolupament en la vida d'un estudiant, i

-els estudiants entren a les aules, no només amb destreses, coneixements i habilitats, sinó també amb experiències socials i emocionals que influeixen en el que valoren, en com es perceben a si mateixos i perceben als altres, i com van a participar en el procés d'aprenentatge (una anàlisi dels seus costums, formes i maneres d'aprendre).

El coneixement previ dels estudiants pot ajudar o dificultar l'aprenentatge.

Els estudiants vénen als nostres cursos amb els coneixements, les creences i les actituds adquirides en altres cursos i en la vida diària. Com els estudiants porten aquest coneixement a les nostres aules, influeixen en com filtrar i interpretar el que estan aprenent. Si el coneixement previ dels estudiants és robust i precís i s'activa en el moment apropiat, llavors proporciona una base sòlida per a la construcció de nous coneixements. No obstant això, quan el coneixement és inert, insuficient per a la tasca, que s'activa inadecuadament, o inexacta, pot interferir amb o impedir un nou aprenentatge

Com els estudiants organitzen el coneixement influeix en com aprenen i apliquen el que saben

Els estudiants fan connexions de manera natural entre peces de coneixement. Quan aquestes connexions formen estructures de coneixement que són precises i estan significativament organitzades, els estudiants són més capaços de recuperar i aplicar els seus coneixements de manera eficaç i eficient. En contrast, quan el coneixement està connectat de manera inexacta o aleatòria, els estudiants poden no recuperar o aplicar-ho de manera apropiada.

És un principi connectivista i que atén a uns principis emergents a partir d'un caos de dades i informacions.

La motivació dels estudiants determina, dirigeix i sosté el que fan per aprendre.

Quan els estudiants ingressen a la universitat i obtenen una major autonomia sobre quina, quan i com estudiar i aprendre, la motivació tindrà un paper fonamental en l'orientació de l'adreça, intensitat, persistència i qualitat dels

comportaments d'aprenentatge en les quals participin. Quan els estudiants troben un valor positiu en un objectiu d'aprenentatge o activitat, esperen aconseguir amb èxit un resultat d'aprenentatge desitjat, i perceben el suport del seu entorn, és probable que estiguin molt motivats per aprendre.

Per desenvolupar el “mestratge”, els estudiants han d'adquirir competències, practicar la seva integració i saber quan cal aplicar el que han après. Els estudiants han de desenvolupar no només les competències i el coneixement necessari per realitzar tasques complexes, també han de practicar la seva combinació i integració per desenvolupar una major fluïdesa i automaticitat. Finalment, els estudiants han d'aprendre quan i com aplicar les habilitats i els coneixements que aprenen. Com a instructors, és important que desenvolupem la consciència d'aquests elements de domini amb la finalitat d'ajudar als nostres estudiants a aprendre més efectivament.

La pràctica orientada per l'objectiu juntament amb la retroalimentació dirigida millora la qualitat de l'aprenentatge dels estudiants. L'aprenentatge i l'execució es desenvolupen millor quan els estudiants s'involucren en la pràctica que se centra en un objectiu o criteri específic, es dirigeix a un nivell apropiat de desafiament i és de suficient quantitat i freqüència per satisfer els criteris de rendiment.

La pràctica ha d'anar acompanyada de retroalimentació que aporta informació per ajudar als estudiants a progressar en el compliment d'aquests criteris, i es dona en el moment i amb la freqüència que li permeti ser útil.

Els estudiants no són éssers només intel·lectuals, sinó també socials i emocionals, i encara estan desenvolupant una àmplia gamma d'habilitats intel·lectuals, socials i emocionals. Si bé, no podem controlar el procés de desenvolupament, podem donar forma als aspectes intel·lectuals, socials, emocionals i físics del clima de l'aula en formes de desenvolupament apropiades. De fet, molts estudis han demostrat que el clima que vam crear té implicacions per als nostres estudiants.

Un clima negatiu pot impedir l'aprenentatge i el rendiment, però un de positiu pot activar l'aprenentatge dels estudiants.

Per convertir-se en aprenents autodirigits, els estudiants han d'aprendre a controlar i ajustar els seus enfocaments de l'aprenentatge. Els estudiants poden participar en una varietat de processos metacognitius per controlar el seu aprenentatge, avaluant la tasca en qüestió, les seves pròpies fortaleces i febleses, planificant i aplicant el seu enfocament i vigilant estratègies diverses i reflexionant sobre el grau en què el seu enfocament actual està funcionant de treball.

Desafortunadament, els estudiants tendeixen a no participar en aquests processos de forma natural. Quan els estudiants desenvolupen les habilitats per emprar aquests processos, adquireixen hàbits intel·lectuals que no només milloren el seu rendiment, sinó també la seva eficàcia com a “aprenents”.

QUÈ FA QUE AQUESTS PRINCIPIS SIGUIN POTENTS?

Molts d'aquests principis convergeixen amb els que van delinear (Pittsburgh Science of Learning Center, 2009; American Psychological Society, 2008) Ambrose et al. (2010), una convergència que crec que els hi dona rellevància tenint en compte com en llibre com (Com aprenen els estudiants: 7 principis general d'aprenentatge) senyalen que:

- Independents del domini: s'apliquen igualment bé en totes les disciplines, des de biologia al disseny de la història de la robòtica. Els factors fonamentals que afecten la manera en què els estudiants aprenen transcendeix les diferències disciplinàries.
- Independents de l'experiència: s'apliquen a tots els nivells educatius i situacions pedagògiques. En altres paraules, malgrat les implicacions pedagògiques que un principi serà una mica diferent per als estudiants de primer any de grau en un entorn de laboratori que per als estudiants de màster en un entorn d'estudi, el principi segueix sent vàlid.
- Rellevants transculturalment: encara que la recerca a la qual ens referim s'ha dut a terme principalment al món occidental, els professors d'altres països s'han fet ressò dels principis, trobant-los rellevants per a les seves pròpies classes i estudiants. No obstant això, és important tenir en compte que la cultura pot i ha d'influir en com els principis s'han d'aplicar a mesura que els instructors dissenyen i ensenyen en els seus cursos.

Referència:

Ambrose, S. A., Bridges, M. W., DiPietro, M., Lovett, M. C., & Norman, M. K. (2010). *How Learning Works: Seven Research-Based Principles for Smart Teaching* (1st ed.). San Francisco: Jossey-Bass.